

# Remissvar – Kriterier, villkor och anslutningsformer gällande medlemskap i RF och SISU

Uppgiftslämnare:

Martin Söderberg  
Tillförordnad Ordförande  
Svenska Amerikansk Fotbollförbundet

Fredrik Haraldson  
Generalsekreterare  
Svenska Amerikansk Fotbollförbundet

Johnny Stormats  
Ordförande  
Svenska Baseboll & Softbollförbundet

Thomas Claesson  
Generalsekreterare  
Svenska Baseboll & Softbollförbundet

Eva Viding Bussell  
Ordförande  
Svenska Biljardförbundet

Anna-Karin Söderquist  
Ordförande  
Svenska Castingförbundet

Tariq Zuwak  
Ordförande  
Svenska Cricketförbundet

Carolina Håkanson  
Generalsekreterare  
Svenska Cricketförbundet

Hasse Abrahamson  
Ordförande  
Svenska Källksportförbundet

Niclas Bentzer  
Generalsekreterare  
Svenska Källksportförbundet

Jonas Gustafson  
Ordförande  
Svenska Racerbåtförbundet

Jamie Spörndli  
Generalsekreterare  
Svenska Racerbåtförbundet

# Förslag gällande anslutningsformer

## Övergripande

Vi anser inte att den framtagna modellen kommer att främja en öppnare idrottsrörelse. Det är inte dagens anslutningsformer som motverkar en öppen idrottsrörelse, utan det största hindret utgörs av medlemmarnas inställning att skydda sina egna ekonomiska medel. Med den föreslagna modellen finns ett uttalat mål att samtliga förbund ska växa och i förlängningen erhålla fullt ekonomiskt stöd. Det handlar dock fortfarande om samma ekonomiska pott där alla fortfarande vill ha sin del, oavsett om de är en egen idrott eller del av ett fleridrottsförbund. RF påpekar att det ekonomiska bidraget bara är en del av värdet i ett medlemskap vilket är korrekt, men för många förbund utgör det samtidigt basen i deras verksamhet. Utredningen pekar inte på några fördelar eller incitament för de stora förbunden att ta sig an ett eller flera mindre förbund och därigenom skapa en större administrativ organisation på eventuell bekostnad av sin egen kärnverksamhet. Vi ser därför inte hur detta kommer att leda till en större öppenhet för samarbete och gemensam utveckling.

## Förslag 1a: Medlemskap och medlemsnytta

I grunden är vi positiva till att skilja på medlemskap och medlemsnytta, alla kan inte få tillgång till allt och inte lika mycket. Men stöden bör snarare fördelas enligt logiken var de gör störst nytta för idrottsrörelsen. På vilket sätt är det logiskt att ge mer pengar till de förbund som redan har mycket pengar?

## Förslag 1b-1c: Storlekskriterier för medlemskap

Att det krävs någon form av storlekskrav för att bli medlem håller vi med om. Vi anser dock att gränsen ska vara 25 föreningar *eller* 1 500 medlemmar. Antalet medlemmar är en mer relevant siffra än antalet föreningar.

Vi röstar nej till förslaget om att förbund med över 50 föreningar och 3000 medlemmar ska få fullt ekonomiskt stöd. Vi motsätter oss kraftigt idén att dela in medlemmarna i större eller mindre förbund och utifrån detta fördela stöden. Det är för oss liktydigt med att dela in förbunden i ett A- och ett B-lag, som på inget sätt gynnar idrotten i stort. De förbund som är medlemmar i RF ska inte delas in i olika kategorier baserat på storlek. Förslaget blir dessutom motsägelsefullt när de små förbunden som ska växa och bli starka inte erhåller fullt ekonomiskt stöd.

Vi har full förståelse för en fördelningsprincip som bygger på storlek. Men fördelningen av medel baseras på förbundens storlek redan nu och vi ser ingen poäng med att införa ytterligare ett tröskelvärde mitt i skalan, som enbart syftar till att fördela mer medel till de medlemmar som redan har en bättre ekonomisk situation. Med en sådan modell riskerar idrottsrörelsen inom kort att bli en så kallad stängd liga för enbart de stora och starka förbunden. Enligt vår mening är det obegripligt att en ordentlig konsekvensanalys av detta förslag inte har gjorts under utredningen. Vad händer med de mindre förbunden som får kraftigt minskade anslag och som inte vill eller lyckas bli upptagna i ett större förbund? Vad händer med de större förbunden som vägrar att ta emot ett mindre förbund? Vår egen konsekvensanalys pekar på att det lagda förslaget skulle vara förödande för oss mindre förbund. Ett flertal av oss befinner oss i en positiv utvecklingsfas. Utan ett verksamhetsstöd blir det oerhört svårt att växa och utveckla verksamheten i förbunden. På vilket sätt är det bra för idrottsrörelsen att de mindre förbunden nekas verksamhetsstöd för att arbeta med sin idrottsliga verksamhet och istället får en form av projektstöd för att växa organiskt, eller genom att gå samman med ett annat förbund? Om målsättningen är att alla förbund ska växa borde samtliga förbund få ta del av verksamhetsstödet, och de förbund som vill växa har istället möjlighet att få ytterligare ett stöd för just detta.

Utredningen har stort fokus på att storlek är detsamma som kvalitet. Det är en inställning som vi inte delar. Det finns många mindre förbund som levererar god kvalitet på sin verksamhet till nöjda medlemmar och samtidigt utvecklar verksamheten i riktning mot Strategi 2025. Ett starkt förbund kan inte enbart likställas med antalet anslutna föreningar eller medlemmar. Det bör finnas andra parametrar som bättre visar om ett förbund ska anses vara starkt eller inte. Många förbund har till exempel arbetat för att ha **starka** föreningar snarare än att ha **många** föreningar. En stark förening med bra verksamhet är alltid bättre än fem föreningar med bristfällig verksamhet och engagemang.

RS bör som utgångspunkt i arbetet med villkor och kriterier för anslutningsformer och fördelning av medel hitta mer kvalitativa mått att utgå ifrån för att bedöma ett förbunds verksamhet än enbart kvantitativa. Vi anser att det finns mer relevanta kriterier än antalet föreningar, till exempel att förbundet har en verksamhetsutvecklingsplan, arbetar aktivt med strategi 2025, arbetar med att certifiera sina föreningar eller liknande. Att utgå enbart från storleken på ett förbund säger ingenting om dess verksamhet. Vi ser en risk med att använda antalet föreningar och medlemmar som ett kriterium för att erhålla fullt stöd genom att det kommer att uppmuntra till fortsatta problem med medlemsregistren i IdrottOnline. Förbund som ligger på gränsen mellan större och mindre kommer att se som sitt uppdrag att uppfylla de kvantitativa kriterierna och bortse från de kvalitativa. Det kan inte ha varit uppdragsgivarens syfte med utredningen.

Vi har också den mycket aktuella diskussionen om att engagemanget i föreningar stadigt minskar. Utredning på utredning visar på att människor inte engagerar sig i föreningar i samma utsträckning längre. Att hitta människor som vill idrotta är inget större problem men att få dem att engagera sig ideellt i en föreningsstyrelse är betydligt svårare. Här är det ingen större skillnad mellan de olika idrotterna och förbunden. Varför ska vi i detta läge återgå till att fokusera på antal föreningar och inte det faktum att all idrott räknas, oavsett storlek?

Om RF under de kommande åren fokuserar på att belöna de förbund som uppnår en viss storlek och att utesluta förbund som inte uppfyller dessa kriterier kommer vi successivt att urvattna mångfalden i idrottsrörelsen och enbart premiera stora idrotter. På vilket sätt kommer då idrottsrörelsen i längden fortsätta vara relevant för samhället? Vi motsätter oss inte att förbund kan uteslutas på grund av att de inte uppfyller de stadgemässiga kraven. Men vi kan inte ställa oss bakom en princip som med stor sannolikhet kommer att leda till att förbund krymper och utesluts för att de ansågs som mindre värda för att de inte hade 50 föreningar.

I barn- och ungdomsidrotten talar vi om allas rätt att vara med. Att inte toppa lagen och inte sätta någon på bänken för att den inte är tillräckligt bra. Är det inte precis det vi gör här? De stora idrotterna som har ekonomiska resurser att uppfylla samtliga krav går rakt in i startelvan medan de mindre idrotterna får sitta på bänken. Efter att i match efter match fått sitta på bänken finns ingen glädje kvar till att försöka utvecklas. Idrotten ger upp och lämnar. Vi har därmed förlorat hela poängen med idrottsrörelsen och visionen Svensk idrott - världens bästa! Hur ska vi kunna motivera hela idrottsrörelsens relevans och betydelse för svenska folket om vi själva särbehandlar de olika idrotterna?

RF är en paraplyorganisation för svensk idrott. Därmed bör formerna för anslutning, fortsatt medlemskap och stödformer i så stor utsträckning som möjligt utformas så att det blir rättvist för de olika förbunden. Skapar den föreslagna modellen starkare förbund? Till viss del, ja. De förbund som hamnar i kategorin större förbund kommer kunna växa sig starkare med mer resurser. De förbund som placeras i kategorin mindre förbund är det omöjligt att uttala sig om, eftersom modellen för fördelning av resurser är högst oklar.

Att förändra anslutningsformer och införa en kategorisering utan att ha gjort en ordentlig konsekvensanalys för hur idrottens mångfald kommer att påverkas är ytterst oansvarigt. Om en sådan indelning ändå röstas igenom av RIM måste den genomföras på ett rättssäkert sätt så att alla förbund som åtminstone balanserar på någon av gränserna har genomlysts. De stickprovskontroller som RF har genomfört visar att det finns många förbund som har ett stort antal icke godkända föreningar i sina register, och det vore både orimligt och odemokratiskt att införa denna nya indelning utan att säkerställa att alla förbund hamnar i rätt kategori redan från början.

## Förslag 2-5

Det nya kriteriet att en organisation som söker medlemskap i RF ska ha varit etablerad i minst tre år anser vi är bra. Det ger en legitimitet och stabilitet hos den organisationen. Vi anser också att förslaget om att ett nytt förbund får ett anpassat stöd de två första åren är bra. Vi anser dock inte att detta ska införas i enlighet med Förslag 1 som skapar två nivåer av medlemskap baserat på ett storlekskrav på 50 föreningar och 3 000 medlemmar. Ett nytt förbund kan erhålla någon form av anpassat stöd men kategoriseringen ska inte baseras på storlek, utan av Nytt förbund kontra Förbund som varit medlemmar mer än två år.

Att införa ett idrottsnätverk ser vi som positivt. Det ger en mer sammanhållen idrottsrörelse som ger möjligheter att utbyta erfarenheter och kunskap.

Att avveckla anslutningsformen samarbetsförbund är också ett bra förslag. De som är eller har varit samarbetsförbund har sällan haft ett lyckat samarbete.

## Förslag gällande kriterier för medlemskap

### Förslag 6-9

Det är bra med en tydligare definition av begreppet idrott även om den fortfarande är oklar. Vi förstår dock att det är oerhört svårt att formulera en tydlig definition.

Vi instämmer i de fyra områden som anges för att definieras som idrott.

Vi anser att det är bra att införa en definition av närbesläktad idrott, samt att båda förbunden inför RIM har fått uttala sig om hur de ställer sig till att samverka eller inte.

Vi stöttar förslaget att en ny organisation ska ha varit etablerad i minst tre år innan ansökan. Se dock tidigare kommentar om anpassat stöd till nya organisationer under de första två åren, under avsnittet för Förslag 2-5.

## Övriga medskick

### Medskick 1: Justering av röstlängd

Röstlängden bör ses över men inte i syfte att behålla eller förstärka nuvarande balans utan för att skapa en mer demokratisk idrottsrörelse. Som röstlängden ser ut idag är det fullt möjligt att en majoritet av förbunden röstar nej till förslaget i anslutningsutredningen men att den går igenom ändå eftersom de större förbunden har fler röster. Vi efterlyser därför en annan fördelningsmodell som möjliggör en mer rättvis röstningsprocess än i nuläget.

## Medskick 2: Klargörande av samverkan av ansökande förbund och närbesläktade medlemmar inför stämmobeslut

Vi stöttar detta förslag

## Medskick 3: Stöd från SOK/POK oavsett medlemskap i RF

Vi stöttar detta förslag

## Medskick 4: Nya rutiner för att följa upp medlemskriterier

Vi anser att det är mycket bra att införa rutiner för att följa upp om förbunden uppnår och följer de fastslagna kriterierna och åliggandena. Vi efterlyser dock ett större fokus på kvalitet och inte enbart kvantitet. Det är kvaliteten på förbundet, föreningarna och verksamheten som är viktig. Gemensamt för de mindre förbund som under de senaste åren har blivit granskade är att vi upplever att det har varit bra för vår verksamhet. Vi välkomnar därför att en sådan granskning görs för samtliga förbund.

## Medskick 5: Medlemskap för föreningar utanför SF

Detta är en komplex fråga som är svår att svara ja eller nej på, i synnerhet med tanke på de eventuella konsekvenser som de aktuella förslagen kan föra med sig om de genomförs. Vi anser dock att en utredning kan göras av RF som ett första steg, för att därefter kunna utvärdera om det är något som ska införas.

## Övriga kommentarer

Vi är överlag positiva till anslutningsutredningen och tycker att det har framkommit flera bra förslag som vi tror kommer att stärka idrottsrörelsen som helhet. Men kärnan i utredningen är att de små idrotterna inte anses kompetenta nog att utvecklas och växa på egen hand, utan RF måste kliva in och visa vägen genom diverse åtgärder. Paradoxalt nog kommer dessa åtgärder inte leda till att motivera och hjälpa idrotterna i sitt arbete utan istället begränsa dem kraftigt i sina ansträngningar. Vi förstår inte hur RF tänker när de å ena sidan hävdar att ett förbund ska kunna växa organiskt när de å andra sidan tar bort stora delar av den ekonomiska stöttning som skulle möjliggöra denna tillväxt.

En av slutsatserna i utredningen är att ”anslutningsformer behöver bygga på att incitament skapas för samverkan och organisering mellan idrotter. Detta leder till en mer effektiv och ansvarsfull fördelning av stöd, vilket i slutändan ger mer resurser till föreningen.” I utredningen finns dock inga som helst incitament eller fördelar beskrivna med att flera förbund går ihop, annat än att de blir större, vilket utredningen förutsätter leder till en automatisk förbättring av deras verksamhet. Vad händer med inställningen att specialidrottsförbunden är experter på sin egen idrott?

För de mindre förbunden finns incitamentet att de blir av med sina ekonomiska bidrag om de inte uppfyller storlekskraven, vilket i princip tvingar dem att gå samman med ett annat förbund om de inte har möjlighet att växa organiskt på egen hand. Det är ytterst tveksamt om enbart ekonomiska

parametrar är en bra grund för en stark idrottsverksamhet. Det måste finnas en överenskommelse hos båda förbunden att ett samgående är det bästa alternativet för att utveckla verksamheten och bedriva den absolut bästa idrotten för sina utövare.

För de större förbunden finns inga incitament alls. Vad har de att vinna på att gå ihop med annan idrott? Förutom själva processen som ett samgående innebär blir det också mer administration att bedriva flera idrotter inom förbundet och det finns stora risker för maktkamper och misstro mellan de olika idrotterna. På förbundsstyrelsenivå är det kanske möjligt att se fördelar med ett samgående, men att ute i föreningarna kunna påvisa vad den organisatoriska förändringen har för fördelar kommer att bli oerhört svårt.

Istället för att dela in förbunden i ett A- och B-lag och tvinga förbunden i B-laget att sluta sig samman som juridiska personer borde RF snarare skapa plattformar för samarbete. Ett ökat samarbete mellan förbunden skulle gynna idrottsrörelsen genom förbättrad effektivitet och bättre utnyttjande av resurser. Vi välkomnar i högsta grad en större samverkan mellan förbunden, genom att t ex koordinera administrativa tjänster och projektledning.

Vi små förbund har knappa ekonomiska och personella resurser. Vi vänder på varje krona för att bedriva en så bra verksamhet som möjligt. I remissen nämns ett stöd för förbund som vill växa organiskt eller genom att gå samman med ett annat förbund, men att hur formerna för detta stöd ska se ut ännu inte går att besvara. Det är en enorm skillnad på att samarbeta med ett annat förbund och att gå ihop med ett annat förbund. Det är en juridisk process som tar tid och resurser. Tid och resurser som då kommer att tas från själva den idrottsliga verksamheten. Många av specialidrottsförbunden, både de stora och de små, har också en lång historik. Att då kräva att dessa förbund upphör att existera eller kapitalt förändrar sin verksamhet genom att organisera sig i en annan form tillsammans med en eller flera andra idrotter är inget som sker i handvändning eller skulle uppskattas av våra föreningar och medlemmar.

Utredningarna lämnar oss med en rad frågor som saknar svar. Hur stort kommer det så kallade utvecklingsstödet för att växa att vara? Under hur lång tid vi får att ta del av stödet? Kommer det att vara starkt styrt eller har förbundet själv möjlighet att bestämma över hur stödet bäst ska användas för att just förbundets egen verksamhet ska växa och bli så bra som möjligt? Finns det personella resurser och kompetens på RF inom ekonomi och juridik som kan stötta förbund vid nedläggning och sammanslagning?

Säg att Baseball & Softbollförbundet och Kälksportförbundet väljer att gå samman för att uppfylla kraven för att få fullt stöd. Det är en process som tar större delen av år 2020. Ingen av idrotterna utvecklas nämnvärt under året eftersom de inte får något verksamhetsstöd och majoriteten av deras tid och resurser läggs på sammanslagningen. Men de har övertygat sina medlemmar att det här är den bästa vägen för förbunden att gå och att de därför måste prioritera detta. Båda förbunden har dubbla årsmöten för att lägga ner respektive förbund, de tar fram gemensamma stadgar, hittar människor från båda de tidigare förbunden som vill arbeta i förbundsstyrelsen, de har ett bildandemöte, tar fram dokument och bestämmelser för hur förbundet nu ska fungera och fördela sina resurser mellan de olika idrotterna, etc. De har alltså gjort det som föreskrivs i utredningen -men på RIM 2021 väljer stämman att rösta nej till deras medlemsansökan. Förbundet hamnar därmed möjligtvis i idrottsnätverket och har gjort hela denna utdragna process i onödan. Hur ska de förklara det för sina medlemmar?

## Remiss – Förslag om ändring i RF:s stadgar och reglementen

Med hänvisning till ovanstående kommentarer på anslutningsutredningen föreslår vi att RF:s stadgar 10 kap 2§ punkt 5 ändras till: Förbundet ska ha minst 25 medlemsföreningar *eller* minst 1 500 medlemmar.

Med hänvisning till ovanstående kommentarer på anslutningsutredningen motsätter vi oss förslaget att införa §4 Kategorisering av SF i 10 kap RF:s stadgar.